הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

MIC. # 9568

LETTERS IN HEBREW AND ITALIAN.

ITALY: [18TH AND 19TH CENT]
ROMAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

vedere del vincitor la sorte, fatou squarciossi il già

ma che le dissi, se il pianto confondeva le parole?

ma che le dissi, se il pianto confondeva le parole?

ma che le dissi, se il pianto confondeva le parole? so

ma che le dissi, se il pianto confondeva le parole

ma che le dissi, se il pianto confondeva le parole

ma che le dissi, se il pianto confondeva le paro

ma che le dissi, se il pianto confondeva le pa

ma che le dissi, se il pianto confondeva le pa

ma che le dissi, se il pianto confondeva le pa

מעשה בשר ודם אינו מתנהג כן:
כי כם וגדיב אינו מתנה גרשכו:

כם יפתרו יגיעיכם ויסתלקו כי
כמים ובין כמים ובין יין
מעשה כי לבו יהיה מלאים
רגם יגיע לגלגל ומה אליו

אלא כי הנה יהיה יגיעו גרשכו:
מגחוקה כם ראשו ומה לקל
כי הנה עשה לו מרבי כחו
אך כי יגיע גדול יהיה בעדת:

עלה בשלוקל בעבור כם ומה
מה לא סוף כל אנשי אשר בכר?
מה יגיעו כל אנשי אשר בכר
אל כי הצרופיו ומחול בקבר

מעשה מאבק בא לו ביבר קרי:
כלם עוד כאנשי יגיעו בכבר:

ב

אבנא אל. בורי רבי. לת חיי
כי לבה לי ניסו פוך גול ובכי
מוקם מעוד אל. ומכו כיל אבי
כי הנה עשה לו מרבי כחו
רגם יגיע לגלגל ומה אליו

כי כם ומגיב אינו מתנה גרשכו:
כי כם יפתרו יגיעיכם ויסתלקו כי
כמים ובין כמים ובין יין
מעשה כי לבו יהיה מלאים

אבנא אל. בורי רבי. לת חיי
כבוד כמים סכיב סביבו ומכר
כי גם תקוה בכבר אבדה אבדו:

מעשה יפתח ומעשיהם כי כלם ביבו:
כם מל ראשם ומבוקם כבר ישבו
רגיבם כסלם ומחלו
לגלגל לבם לגלגל כי לבם תמצאו
מה אם אבר פרגון קולם ישאו

מעשה יפתח ומעשיהם כי כלם ביבו:
כם מל ראשם ומבוקם כבר ישבו
רגיבם כסלם ומחלו
לגלגל לבם לגלגל כי לבם תמצאו
מה אם אבר פרגון קולם ישא

אל אדנה אודה אנא פעלו
שלו אהבה שבב קול פעמיו
רם אודה יקרת כלנה אזו
ואריות אלוה לא שמו אביו:

ה

לבי מאלם יהיה כחצלות רגש
ביום חלש דרכו אבה שלו ושר
בוכה צושם בעל כחמצה רגש:
מעט בלי שלוב ולבבה כוזר
מעל לא אור על זולת אדבה כבגד
אך שלוש שלון בחשון בארגר:
כי אלך שבה יום כי אכל מרגר
אמיר מאמר גיון מעלה גומר
לקרוא כל לוז בת לוא חלרשה:
בוא מחוב יקוב צב לקר
אל תוך מלחמה אבל מן מעבר
אבא אדקאות אוב נגון בלשה

ו

ואבלאל בלבב אור גרה:
אל כל בלי אבא אבל
לבחרת הנקמה גיר לא תלבקה
אם כי אם עוד יביב גיום בכל
בעל אדקאות גיר בוא כבל
אל לא לבי אל לבי לא!
אבל... אך אם אבר כ בעד אור!
כל סר אתה צלו חבלה יבר:
אל אבל אבל אל לבלוק זמו
לבוא נאבה לא אל כן כ-אל
שב אל אבל אלבב אמוק לבלה
ואבלבה גם אבה עלון:

אלה לבוא עלון חבלים אמו:
אל אלמה אבוי אבון אבלה
כב נבלוה נבבי אבלי אבלים
עור לא לבי אל כל נבלון

הבלה בלבב אמר בר אבלבלים בלל:
נבלה לבל אבל ואבלים לבר
בולם לבוא הנבלה כלי ונובר
אבלים אובב חובר אובב בלל
אל!

אל בוא כלב אבר לר אבלבר!:
אל אלי אובל אבלו אבור אבבב;
מבום אבאבל אובר בל בלבל
אל בוא כלבי עולה יבלה בובר
לבלבל בלבלה בלבלים בלבלים
בל לבר בלבלה בלבלים בלבלים
אבל לבל אבר אבל לבלבל מבר
בב נבלבה נבבי אבלבל אבלבר
אור לא לבי אל כל נבלון

כבלבל אבלבל אבלבלים בלבלים:
בבור ובבלי בבל אבב אבר
בל נבלבלה בבלבלים אבלבלה
מבר אבב בבבב בבבב אבלבל
אל בבלבל בבלבלים אבלבלים
לבלבל אבלבלים אל לבל אבלבלים
אבל אבל אבלבלים אבלבלים
ואבלבלים אבל אבלבלים אבלבלים:

אבל לבל אבלבלים אבלבלים
אל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
בב נבלבלים אבלבלים אבלבלים
אור לא לבי אל כל נבלון

אבלבלים אבלבלים אבלבלים:
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים
אבל אבלבלים אבלבלים אבלבלים

L'incostante guerrier dalla faretra,
cieco e crudo quanto dir si possa,
colui, la dee con illimitata possa,
ferì il sommo abitator dell'etra;

Colui, che scosse l'amorosa cetra,
di tal, cui ei passò midollo e ossa,
colui, che cangia i cor, fosser di pietra,
o fosser saldi, più che Olimpo e Ossa;

Colui, ferimmi di sì acuto dardo,
sicche convien, che a voi mi volga o bella,
a voi, del cui amor, sempre tutt'ardo.

Quella, che m'arde il cor, via facella,
deh! ispegnete voi, senza ritardo,
se no, soccomberò sotto mia stella.

Quando [redacted] domo,
Si ravvedea,
E a te volgea,
Devoto il cor:

Tu il ridonavi,
Al sacro regno,
Dandogli segno,
Del tuo amor:

Mentre le tigre,
Indana e fiera,
Move anco guerra,
Al nutritor:

Ed è sovente,
Ingrato e fello,
Era rubello,
Ai tuoi favor:

Ed ecco alfin colma,
La lor misura,
A gente dura,
Lo destin ion man:

E noi suoi figli,
Andiam tuttora,
Raminghi ancora,
Fra questi can:

Deh o Signora,
Di noi ti caglia,
La pietà vaglia,
Sili che il furor:

E presto mandaci,
Il desiato,
Tanto bramato,
Liberator:

Quando sul Sinna,
Scendesti oh Dio,
Il popol mio,
Tutto tremò:

Di tenebria,
Copristi il monte,
La sua fronte,
[illegible] ombrò:

E lampeggiando,
Conoscer fea,
Chi racchiudea,
Nel suo sen:

Smarrito il popolo,
Allor fuggiva,
E voltè offriva,
Al suo ben:

Ma allorquando,
La tua voce,
Da quelle rocce,
Si fece al cor:

Tutto cangiasti,
Allor d'aspetto,
Dal suo petto,
Svanì il timor:

I tuoi precetti,
Gli fatti udire,
Ei d'ubbidire,
Si prestò:

Al sacro asilo,
Che a lui donasti,
Poscia il guidasti,
E riposò:

Di pace in grembo,
Sedeva allora,
Non tocco ancora,
Da vizj il cor:

E pien di gioja,
E d'allegria,
Di te l'inna,
Cantare ognor:

Ma finalmente,
Fatto prigione,
D'ogni passione,
E a te rubel:

Di giusto sdegno,
Allor t'armasti,
Ti vendicasti,
Dell'infedel:

E in man di fiere,
Barbare genti,
Sorde ai lamenti,
Di compassion,

L'abbandonasti,
Qual bastimento,
Esposto al vento,
Senza timon:

Ragion.to di Faraone a Mosè

Vanne dal mio cospetto, o tu l'più rio,
Di tutti quei, che il mondo, in sen rinserra,
Fuggi p lo tuo mè, dalla mia terra,
Rio, che provar, l'immenso furor mio;

Che allor, scenda ad aitarti il tuo Dio,
quel gran millantator, fulmin-afferra,
ben gli moverò tale, feral guerra,
che del insolentir, pagherà l'fio;

Così pieno di sè, l'Egizio Duce,
parlò pien di burbanza, al conduttore,
del pesto, afflitto, e lacero Israello;

Nulla curando, l'empio, fero, e truce,
la possanza immortal, di quel Signore,
di cui provò più volte, il forte telo:

Risposta di Mose a Faraone

Perfido ingannator, empio tiranno,
a che cotanto imbaldanzir? i'ti prometto,
(e rattien fisso nel core, lo mio detto)
che più non ti vedrò; ma p tuo danno;

E ti giuro però, che balzeranno,
Cotesti tuoi, ciascun fuori del letto,
ed in fretta cercando, lo mio tetto,
nel buyo, l'uno l'altro 'ncalzeranno;

E quello sedente in ciel, superno Dio,
ch'osasti tu vil fango, d'oltraggiare,
ti promette, e giura, p mezzo mio;

Ch'egli ti manderà, sconfitta tale,
e tremenda sì, che pur maravigliare,
farà lo ciel, la terra, e ogni mortale:

[redacted]

ובל כי תבצר שוב, קרע תתיר:

ד׳

אל מי תבטח שוב סרע יתיר,
תאיר ותבריח לא בוא ירד,
בחור לבריחו מן יבש קרש,
ותשבר גור בתך בוקר אלרש,
לקראתך פרוץ כשבי אז שדי,
קורא לעזרתך בתוך בטנא
נשפך לבד פחלך תחפקי מנא:

ה׳

נדרה תחזיקה לבב תלוך,
מלוה תשרתה בשבי תרגיל,
מן אנוש טבור לבבך כבי לילך,
אליו פתוח בטנם תכלולך כל יום,
בתר יעלון שלך יתלו בזרעו,
אמרו כאורך רם, תורות פרעה:

ו׳

כן סודו שם לו אין שנשה מן,
כן לילה לא מן תשקיט כל סער,
שמחון נגוע בנים כן אוב שר,
לם אם שרת בבם יומם ולילה;
תאיר ותבריח לא בוא ירד,
ובל כי תבצר שוב, קרע תתיר:

ז׳

[redacted]

יא

מרוב בחרי ביבי ותמר אביהם;
מן כל מעפר כל עבר כל בצל,
מן לוחץ אשתוקק מן עבשם בכל,
לילה מן מסבה, שם לבב אביהם,
כי אמרו אנו אמרו ומתוקים גלי פרעה

יב

שם אין פוך כמם אנשם יתבונן לילות.
מי יתיר קולם, מן בחלל,
בסר מן ושתשבם בתוך בגל,
שמחת אנשי בביו בבוי בר,
בין בשמחת בתוך תמלו ואבד תחופה;
הנה עיניכם יראה בלבד בבל בעיניכם
יא

בבוא עבדים לבלות אל פרעה רמז;
בבוא בבוא לבלות אל פרעה רמז!
צור תתמון בבבל בבר ומנה
בית תאבה לבבי אמור נשמה;
בלך לבב יתמלוך יבלו אבדים

Sia a mezzo di suo corso, era la luna,
E sollecita, scorrea lo cielo,
Tinta di macchie sanguinose, e bruna
Coprendo se, di doppio e spesso velo
E non mirare quel che su l'Egitto
Dovea piombar, terribile macello;
Allorche desto, lo guerriero invitto,
E pronto ad ubbidire il suo Signore,
Cade sui prestamente del suo litto;
E pieno ancor di rabbia e di furore,
Del superbo parlar dell'empio duce,
Tutto anelava alla vendetta il core,
Ei vibrava da gli occhi orrenda luce,
e fiammeggiante ei rotava il guardo
Di raggio di cui qualor più luce,
E come a nova preda il leopardo,
esce d'agguato e le campagne scorre,
precipitato qual lanciato dardo,
Tale esci Mosè di casa fore;
e giunto in un palmo in sulla piana
nel mezzo d'essa si piantò qual torre
Ed ecco al suo arrivar cade e stramazza,
lo primo germe d'ogni creatura,
sì delle bestie che l'umana razza;
Tal premio ebbe l'Egitto per la dura
che impose ad Israel servil catena
di edificar continuamente mura,

Da barbara catena, il collo avvinto,
Da Re Spergiuro, in vil servaggio oppresso,
Già da lunga stagion, gemea sommesso,
Il popol d'Israël, dal giogo vinto;
Quand'ecco, colui che cadere estinto,
Dovea per man, di vile infame messo,
Al Re venire, ed intimare ad Esso,
Che Israël de' suoi lacci, sia scinto;

Al giungergli all'orecchio, tali accenti,
Niega d'ubbidire, il Re protervo,
E freme, e per furor digrigna i denti;
Ma alfin domato, il fiero cor di sasso,
Per mezzo del fedel di Dio servo,
Al misero Israël, libera il passo.

E vedendo ovunque grande amassato
Di gente, che con clamorose grida,
Dicea: Deh a costor si schiuda il passo;
Pria che il Dio lor tutti n'uccida,
Conobbe essere giunto omai quell'ora,
Promessa da Colui che il mondo guida;
Onde le scale ciaschedun divora,
Snelle come cerva assetata,
Che dalle man del cacciator fugga ora;
Quindi andando per la strada tutta,
Nel divino Mosè si ritrovaro,
Qual gli affretta alla bramata sfata;
Allor più che mai presti s'adunaro,
In minor tempo di ch'io lo dico,
E pronti a cenni suoi si presentaro;
Immantinente lo stendardo amico,
Di libertà, Mosè fè sventolare,
E allegri uscirò dal terren nemico,
Carchi di spoglie preziose e care:

Del premio ebbe l'Egitto, per la dura,
Che impose ad Israel, servil catena,
D'edificar continuamente mura;
E tale, con tal fragor, scende la piena,
Dei fulminanti colpi del Tonante,
Con cui gl'empj e rubei, corregge e frena;
Ammansato omai, il sempre fier regnante,
Ed indomito, divenuto umile,
Alla volta di Mosè, alzò le piante;
E disdegnoso, e pien di stizza e bile,
Gli dice in tuono fiero, e minacciosi,
Ste dalla mia terra, o gente vile,
Che vostra servitù già più non chero;
Ne credete però, che vi disciolga,
Per tema di quel vostro Dio vero,
Ma perchè vò, che molto più vi dolga,
La mal riaquistata libertade;
Che se dura schiavitù, anco vi colga;
Così il mostro parlò, disferitade,
Ruminando fra sè pensier perversi,
Più che i giganti, della prisca etade;
Intanto Israel nel sonno immersi,
Destati fanno un orribil chiasso,
E sbigottiti alla finestra fassi;

In exitu Israel de Aegypto

Sia a mezzo di suo corso era la Luna,
E sollecita scorsa lo Cielo,
Tinta di macchie sanguinose, e bruna,
Correndo se, di sospiro, e stesso velo,
Per non mirare quel che su l'Egitto,
Dovea piombare terribil ~~[illegible]~~
Allorchè dello guerriero invitto,
E pronto ad ubbidire il suo Signore,
Scese più prestamente del suo nido;
E pieno ancor di rabbia, e di furore,
Del superbo parlar, dell'empio duce,
Tutto anelava alla vendetta il core;
E vibrava da gli occhi, orrenda luce,
E fiammeggiante, e volava il guardo,
Pari a raggio di Sol, qualor più luce;
E come per ~~[illegible]~~ preda, il Leopardo,
Esce d'agguato, e le campagne scorre,
Precipitato, qual lanciato dardo,
Tale ~~[illegible]~~ Mose di casa fore corre;
E quanto in un balena in sulla piazza,
Nel mezzo d'essa, si piantò quel torre;
Ed ecco al suo arrivar cade e stramazza,
Lo primo germe d'ogni creatura,
Sì delle bestie, che d'umana razza;

אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
בעל ובעל אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר
אמר לו אל תקרא אותי אבי כי אם בעל ובעל אמר

בעפק מלבריס עשר יום יום שבתו בנו וכן ל"ל תבנו מבתוך מבתל
ומל ש"ראשונה בין לעניין ל"ר בין תל לשלחה :

Riprendo or ora il nostro interrotto carteggio; ed abbenche non dovrei piiù
Scriverti non avendo le mie lettere gia per la seconda volta ridontro
alcuno, pure sono [illegible] e ti tengo per escusato; veniamo adunque ai
punti per cui ti scrivo senza innoltrarsi piii oltre in ciarle.

Seguendo lo studio vennemi un giorno al cospetto nel [illegible],
il suo che tratta d'[illegible] e [illegible];

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Non più come per lo passato, per cui so di averti disgustato. Eccomi dunque colla massima premura a dar riscontro a varj quesiti che ti compiacesti avanzarmi, med.e però ch'io sia certo vicendevolm.e della confidenza da parte tua per le mie sconcie cose, quale io l'adoprerò per le tue.

ראשית אודיע לך שכאשר בחרת עם לעבר ראה לחברתשובה קשה לבקש חלוק סמוכים של בשר לעצות
בחלקות של ברזל וברחצה עצם בטבעות וכשרותות. ברם אחרי שתי אותי עין של חכך כלבור ועל כל אתה
מלעצות לא תצאתי אם סתרה ומעבל לא בדבר. ברחצה ולא בדבר. בסמכתי עצמתי: כי חלק בבזרה בחוזה שחצן
כן סתרה בל'ל כן לברחצה כאותה חברת בצאתלנה חלילה לי לבקלה בכה עליך) אבל בעבר שלי בקטן
ראה שלקתי בחלוק שבשבת ובוגד כי בצורה בל'אמת שלא יחזור בסוף בשבת לא ישבת כלי בשבת ע'אוכן
וכן בשבת שבאת שאיר חלק ברזבה מתוך חע'אותות; ומלחב בצורה כן'אמר יחר בסוף בשבת צריך כלי ע'אוכות
חלק ברזבה. ולא נקבלבין עם קושיא כל'אבה קושיא כי כן בטבעות כן בטבעות לא עשה ברזל בחלוק
שבצורה בל'לברחצה ולא לחר שבת בטבעות לברזל כי לעולם כן בסוף כן ברזל בשבת ברזל חצריך כלי ע'
אוכות חלק ועל לבל שיא מתחב. ולא בל שבת בשב בבטבעות ע' מעבר לא לברזל כן". ועל מה שבוסמת ובאחרן
קולך של בסמכתי של בסורה בנרלה בו לשמיך אלו ביב מאר לברזל חלות ע' נחצאת אותה ובל על מלחצבע
שבת לבולם ע' בם לבר. בסמכתי אין בלין שריך אין קוב.יך בשן בקר. בעוכ אם בשלבה שיך על סוף מלבור אבולה
עכל שבל אלה שלם לבר. ברחבה. —— באחבה חם לב. ומלה אל מר רק אין בו חיט לא לבר. תורה לבריות לחלוכך
ואבה. מל לשבות ומחקור חיט חיט בעל כמן אבר בלבבו בחבה חב יש בן.יל לך חב טוב ואל לבוך בלבם בן בב
בעחולים מלב ולבבריב מחלוקות לעשן בחלק בל רא. — אך בלב אחר מרחלב חבבאו בל בחב ברלל שלא לק
בסרעבו בחלבלן לא חב בב שב בלעבל ב בב מלך לא בחבר של סבוחב לעבב ברזל לוק ובבבר.
ולעשן בבבב חוסך שבב יב לבוא לבבך לעבו בעבו ובבערב. עב לעבך ב.בבב ובלולב ב"ל בן לבבב ובל
לב חבן בחבוס אבר שבב .ברבו בחבעבבו או לאן. ובבן חלא וכן שבבב: אחרים שבב לעב. בל בחובר ובבב
ראב. בבב.ב. ברל.

ובבב לבב.כך לבר לב של סבעבב בקבב בבעבב. בבב בבבב חבב לא ו חבבו בבבב לא ר' חבעבבב לבל
אב לבוכ.א סבב או לא לבלבל .בב לבב בבבב חלבר בבלבן בבבבר בבבן לבוכ.א סבב בבבן חל חבעבבב
לא בבבך בבר ולא בבבב. ואם בבל. בבבבן בבבבב ל בבן בבב לב בב לבב .לחל חבבבו בבחבר.ו
עם בב אחר עבבו. ובל בבב בבב חבבו בל בבבב לבבב ב בל בב לבב חבעבבב לבל חבעבבב ב בבחבר.ות בבל
בבבבב בבר. ובבל בבב בבב חבבו בבבב לבבבב בבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
לבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב
בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב בבבבב

לאחר כח בגלל איזה חינוכים שבאו בדברי אמרתי שצריכים תפילתם אינם קובעים כי אם בגלל אחרי נפסק בדבר
על בקשת אם אין יולד תפילתם נתנה בגלל אין שם תשב כי בסיפ חוצה על מתפללים [illegible] וכאן אינם יולד וכן
חזרת חברין ומפרשים בפה ס' טו. סוף דבר בקול נשות תפילות פרוס אור ברשות תלמידים סרון וכי שאין
לקרות בתורה בצבור אשה אין יולד בדברי שתפילתם אחרי הלכתם תפילין פעמי ולי לחבין.

פרשת אמר

ראיתי את בר"מ לחרמן שמוקף שמה שוטים נוסחות חור עוד לא לדברי תורה ומחרפ כעל לא כן בראות
מלבדים תלמיד ניו ומלמידים כמלך פוקים צרוף בעלת מרגלות; אך מלכתב מא שנים שמה
ליהנים על בכתב ומחבתב לדבר לדור על אמנו:
ראיתי בדברי קול אשר בארץ. מה אלי לבלתם כי על עצם הפעמון; ומעתה עם בבלתי הטיב לראות
בהסתכלות המאורים בכן מלבד על בחוץ ובמלחמת חיבתה בקל אוצר ברם בדברתו כל קרבות; ומתם כי
בים בהלבה ומחבת בלי אמה בלך בחקר בעלותם על קו מלין ויבר כתוב שבתרם מברה סברה:
ברחב בשני. מטב בחיב על מב"י ה שלי שלמלך בברכתם ומלי ומלך לבדים בין איבה בכח ואחינה ולא חסמתינה
ראיתי לקרות בתורה בצבור אשה אין יולד בדברי שתפילתם אחרי הלכתם תפילין פעמי ולי לחבין.
לקרות בתורה בצבור אשה אין יולד בדברי שתפילתם אחרי הלכתם תפילין פעמי ולי לחבין.
מזחת חבין ומפרשים בפה ס' טו. סוף דבר בקול נשות תפילות פרוס אור ברשות תלמידים סרון וכי שאין
על בקשת אם אין יולד בדברי שתפילתם אחרי הלכתם תפילין פעמי ולי לחבין.
לאחר כח בגלל איזה חינוכים שבאו בדברי אמרתי שצריכים תפילתם אינם קובעים כי אם בגלל אחרי נפסק בדבר
על בקשת אם אין יולד בדברי שתפילתם אחרי הלכתם תפילין פעמי ולי לחבין.

אל אחי וידידי כבוד כמה"ר עקיבא ומרי יעקב

אל אמת ויציב כבוד כמה"ר עקיבא נר"ו: הנה אל מלך נאמן ישועות תבחה ומטר אמת אתה בחרת בדברי אמרי: ~~אמרתו אל בשלר מבוך מחוק כי יעשה כי מחבאה ובחלוי נשמן לך בך מעשה בחכמה ובתורה~~ ~~אמרתו לאמרתו~~: ~~ומסמה אל בשלר מבוך מחוק כי יעשה כי מחבאה ובחלוי נשמן לך בך מעשה בחכמה ובתורה~~ ~~אמרתו לאמרתו~~ ~~ברוך

Con dama avidità riavei i tuoi caratteri, quali mi riescirono graditi,

[redacted] ובשמחה בקולך שלי, ועלך כלנו מתהה, הלא כבוד ועלב על כאבו

אשר לא כבשה אחלה עלה לבריאה, ובזו מתרים בלבבך ולא כן כלבר באסר לבריאה לאחר ואולם תמה על עשותך

כדרך אשר יבא תגרה לבר אחר, ובכן בעון בעון אחיה כי לא לעולם כבדבי, זם מדבר כמאמר זם לעולם אחרים כבדבי

כדברים אלה" ומאמר קצרה בלב כי לבאמיך ומלא" כי קחה אלוהים זם נצבה ובזה בחר לעבן על כשאשה בעבודתי

כי לא סלה כוונתי לחור לבא בדאגת לבריבם עלת אחרת שקרת בלבריבם ובחרבה בלבבי בלבך אבדי בגרון

זם אחרה לאלה לא נבא כלם ובלה כלל בחרבבך ואה עלי פלונותיך.

ועל מה שבקשת שבא יבך וקראת עלי, כל מחאת אבר שאתה בבא עשיך אין לבא שום מלאה עם לבריך" ובקש כלם

בלבך אחר ובקשת אקום לבקלבר בן לי כלתיך כי אתה בבאת לעבבר ב בבאים לפי כלבל ואנו שאת לעבבר

בלבך ראנם הבוסים אחרים שלהם וכן רבים לאלהיהם בחבר ובנם אחרי לבבך" ואנו כיים רוצה לבאמרך

ברגיות בים לך לבבבר ובעל" ואבדתי ראה בם ראם כי לרבים בנבבותיך. אין לבריך בחו על מה שאינו תבשה

אם כבל לעולם לבתרה, ואלו הם" ויוסף על לב ובעל בלהבתה תוכחו ובעל ראה לאחר קרתה ובעל" ואבדה

ובבר חיבך בינתיך ובינך לבבבה" ואם בקסם ובעל אבל אבל לבי שלא אבנים ומעל לו ובעל לם לבקסם ובמה

ובמה לבו ולוחר כי כל לחתיך כיבה לבוקבה מאיר לחבר מלי שאינו תבשה, ואחר בר כי רב לחל אלא אבר סבן

לעבדו; לבן אחרים שלהם רוצה לבבבר מלי שאינו תבשה כיבך לבבבר בבעבקם אבר כבבבר ואלבים

בבלל לבל בעלבם ולא לבבבר סלבל ובבר בן בבלל ולבחו הם על בבל שאינו תבשה ויב לבקבבר עלו בלבים

בבבר אבה בעבבך, ואם בקבב ובעל" ובמה כי בבבבר כי רבלבים ובלבי יבשבה בל בעבבה אלים.

ועל בבבר ובחבבר של כחולבר טרוב בלו בלים בבב בלבבר הרבו ל בבן שבבים; אך שאב בא בבבר יבבר

בבבבר לך בלבבים בבבבה בבים אבר שבלבן לאחר אם ב לבבבים בבבבים בבבבר אחר לא ואב בבבם

אחרים לך בל לעבר ובראת לך בבאחבבה שבין לך בבבר ובבבבם ובלו בבב לבבבר בבבבר מלבי בבבבר עבר ואם

בבבבר בלבבבר לבבבר בבבבר" ובבבבם בבבם לו לבבר לבר בבבם אחרו.

אבה בן לי ים בבבבים אבר ובלבב לאחר לבבבר ובבר בבבבר ובי לבבבר לב בבבבים ובלבבר בבבר בבבר.

ואבן ואבבבר בבבר בבבבר בבבבר ב לב אחר בב בבבבר ואחר ובבם בבבבבים אחרב לב בבבם

אבה אחר בבבב לבבבבר ובבבר בבבבבים בבבם אבבבבר ובבבבר בבבבר לבבבר:

אחר בר בבבבר ובאבבבר לבבבבי ובלר אבבבר מבבבים בבבבבים שלם ובבבר בבבבר בבבבים

בבבב מבבבבר ובבבבב בב בבבבבב מבבב בבבבר ובבבבן לאחר בבבבים בבבבבים אבבבבר ובבבבר

מבבבים בבבבים שלם ואחרים לבבבי בבר לבבבם בבבבים ובבבבבים בבבבי ובלר מבבבי בבבבבר לאחר

מבבבים בבבבים בבבבים מלבבבי טובבבר ואל מבבבבר מבבבים ואבבם לבב בבבבבר לבבבבר בבבבי ובלר

מבבבב ובבבבבר מבבבי ובלר בבבבי מבר לבבבבר בבבבר לבבבבר ובלר בבבבי ובבבר לבבבבבר בבבבר לבבר

מבבבר לבבם בבבבים שלם, ובבבר בבבבבב, בבבבן לאחר בבבבים בבבבבים שלם ובבבם בבבבבב. בן בבבר בבבבבר

ואבבר בבבבבים אבי בבר בבבבבן אם אבן בב יבן לך אבבר בל בבבבבן ובבבבן בבבב בבבבם אבר.

בב לבבבי אבר בבבבר לבבבבר

על אחי ורעי אהובי בתחלת כל אשר יחדו אלה אחינו לחלל נפש קדושה ברבות
שנים תורקדה על ראשו שלום.

בדרך הדרך מחחל לבי כי שמעתי קולך תפוך כלל שלום עליה על דרכה צועק ואותר תלות אחרו דמעתי אל אדמתי.
ואולם לא אבוא לפניך בתלת סדר תפוכה עליה כפגיעות על אשר אחרתי על עפר ובן אחתך כתלך כתוב
לעמך כי לא כל בעבור שלום ושם בתלת: כאחרונה אשר אלתר עליך אתחר לבכות לך בבוא לטורינו אל תיים
אשם רבה. אם לא עשיתי כאשר לבי: כי בביות בקרתיולא אבר בחוצל בעבר ובן הן בקבר על בעבר
מקוחה לפן בלי לעשות אקום ואשבה ובבר רקה נפש. אחרת לא כן עפר בעבר יחשלב בהון אחר צר
שלא בוים קטר ובחלאבה תרוכה ולא בעבר על יהן אז על שחטל. רק ביום יבלאה לבעבר תרוב עסק ובעב
בעבר עלך בקרבלי לעמן עשות בחלך לבך. שלה אחר הכשלות אשר בחלבנו נפש כבול עשר
מור בעבור בפרכה נפשלי ובעבור בבן ובשבל כל רוחב שלך לבשב עליהן לבי לבוו על אותנו ועל
אשובלך אחוה לעשות אלב אב.

עמל שלל של חנכן שבעבע בעבר אל עלה לבבה בחלתה ובעשה בחלבלה קולם בעבע ובבשם ל
מלחות אותם לב כשבן לאחלן בעבע אשם לבחתה על בחנכן בבוא אולבנה לבם שבעו.
תולעה רבה שלום לבלבו לא יבה לבר חכל הב סרבות אבא לרעבו על בעבנים בעלה בן רעך בן רעך
בן תחלבלך בן תחלבו בן לבלך ותלתלך בן עלות ותולעי; ובוכן על עב בבי ובינך אם אבא אחת יבלה סלע
לאיש לי לחו של ראשו ותלך ובלאה שבות תקרבו כל תכבד אולבר על עבן בלבה.
ס' עתה לבור בעל תלה בל בורה ובעם כל בבי בבלך.

על אחי ויהי כפעבות בעבר בעבר לבלי תלה לאור-בבא אובר כל רחלה עלום
בחוקיות סלתה לחוק לבי בלה בחוק שבתה של עבן בלין תוקיבות אשם לבעבר על בבוכים הן
לבעבלם שבעו ובבבי לבבלבן לבר כבי הב שבלה בחבולות בבלבה:
סלבר בבה שבי בחתלוקה בן רבותם בבעבלם לבון עלבם בחרות בתי תיחתא לבעבתם לא בבלבלין
ואחר רבה בתי תולבתא תבי אחר תבי. ובא בא תלבא לחבא לא בבולבו בך תולבו לבתלבם
סבבי לבסלבן תיבי אבי בבבר תלות ולבעבם אבלן לסבר לבן בתלבם תובלבה בל בלם ובלבלך בלבר
בבה בוה חבשם לבבלך בבבר לבוך הים רובתם אחר בחלבם. ולבי בה שבבבה אבבי ובא בלבה.
תלבא לחבא לא אבבי בבבר תלות. בא בבן בתלות חבלים בל בלם ובלב בלבם לם בבבלר ובל בה בבבר
ובבי בבולבו בך תולבו אבבי לבבלבה רבה חולה לבבוה ובן לבבה בלבוה ובן נבבה לבבה חבים ולבה
עבבי ובן לבלבם בבבר בבבר בבבר

ושלחו רבו מרוסיא לך:

אל אחי ורעי עקיבי ובני נתנו קשורים בנתיב אלוהים חי אמרתי.

בשנת ת"ש לפ"ק

בשם ה' צבאות אלהי ישראל אשר הקים אתכם לשרתו ולעבדו בעבודת הקודש ולהיות מגדלים ומחזיקים לעבדו ולהיות מגדלים ומחזיקים לעבדו ולהיות מגדלים ומחזיקים לעבדו

אל יגלה עשוה נחל ונעם יבה לתוך בעונה ויעמד בפרכו קדש פלגים

ובעורה. ב' חבצלת הלוים אי בר [redacted]

אולם על מאתם. בחלב שוכנת [illegible] תלמיד על עברם שאלתך. ואמנם לא עשה אותך נפ. ותנם

יש לך תלמ בם כי כו לך לחוב מודנים תינים תינים אנשים לבשוב בשעלב בשמה ברוכם יופר תלבש

[illegible] לך ומנוה שוכל לבקש מזא.

לוך מצוותך ארוכה כי יחיב לבן בבתם בגופיהם חופשם תמבתלים ובכן אם. קסם נפלו נעשה

לבסבר מנם בדרם כלם ובאבבה יב בנל. לעשות.

ומנם בדרם תבב לן לן מאם לנמרם על בעלון שאמרם לון בן בבי מרלאלן כי אין אם על תיסר

בלבי ובמבנים בתקום שבתן בבית ובתנם. אלום בבב לבמרובם חולך קולם בבמנלם חולם בבם ובן שאר

אמולן ובלן בנסם בתקום ובלבר בבב על בבוסקים חסכלים. ולכבר מנן לבחלי מי חולב ובמנר

בבמר מו לאל לבלנם בבלנבם בן כלם רבוקם לבחלבם ובבב בבוסקים סבלי לחולב ובמנר ובם לן חבנם

אלון בבם בן בנם בבב סלבנם ומלנם ובל שאר בבוסקים לבלן סולבן עליו. סבלי לאנם חולב ובמנר ובן

בלאב לנב תלן בבולתם בבבלם מבבר בולבן מבבר בבבם ומבבר מבלבם בבבלן ום חולבים ובן בלאב

לנב תלא ובן תבלנם בבולב בתרבנם ומנבלם נבלנן. ובבב יבים לן לו. ובובר בלו לבבלר תבום לנבבן בבבם

לבבנבלן תלא לבבם סנב אם יש [redacted] חלב בתלם. ונולבל לנו בם חלב בבר נבבנבל בבבנם בבבם בבבר ;

בבם נבבם בבבלם תבבנבלן לנבב בבבנבלם ולבב בנבלם בבבלם תבבם לנבבם בבבלם בבבלם תבבם לנבבם

MIC 9568

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo sg

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo squar

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo sg

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei lo

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei

rio delle leggi infrante tacque, ed or ne rei

ह।

सिंह कि. पैर रमण. ददेार रचा का बैरकेटे का दमन [illegible]

डैनबद्ध धनेश नगर रेढ़ ई.ब. ग्रेटेन-नॉर्वे: ऐदे. बदेन सिंबद्ध सी. बंदेरेड दमा दाण का रेबेन रा प्रेबदेड्ढ: ख ग्रेब सिंह रेनन ई.ब. ग्रेटेन-नॉर्वे: ऐदे. बदेन सिंबद्ध सी. बंदेरेड दमा दाण का रेबेन रा प्रेबदेड्ढ: अंदद बरा ह्रबद धेअरा नगरा: ऐसर चबेअर देदर बदेदेरी बंधन: बंधदे सा रेमाद्ध देरी पेंड़ गरा ह्रबद धेअरा नगरा: ऐसर चबेअर देदर बदेदेरी बंधन: बंधदे सा रेमाद्ध देरी पेंड़ रगर ग्रेमे सेबदे नेदन गरद रेमेन देन: दी-वांनेद ए, केदेबे. रेबेअर दी-सेंबे सेबदे: रगर ग्रेमे सेबदे नेदन गरद रेमेन देन: दी-वांनेद ए, केदेबे. रेबेअर दी-सेंबे सेबदे: रगड़ेद. ग्रमंदेग बंधे अंधे: सेंगे ग ब सेंबे. बे ग्रेबेड बंधरा बेंद सेंबे. धेंबे ग्रगर रगड़ेद. ग्रमंदेग बंधे अंधे: सेंगे ग ब सेंबे. बे ग्रेबेड बंधरा बेंद सेंबे. धेंबे ग्रगर रगड़ेद: बेंसेअर बेंबेअर अंदेरेड सेंबेअर बेंबेअर अंदेरेड बेंबेअर बेंबेअर अंदेरेड बेंबेअर बेंबेअर अंदेरेड ब

ઉદ્યાનમાં વૃક્ષોની છાયા લાંબી થતી હતી. પંખીઓ પોતપોતાના માળામાં પાછાં ફરતાં કલરવ કરતાં હતાં. એવામાં દૂરથી એક ઘોડેસવાર ધૂળ ઉડાવતો આવતો દેખાયો. તેણે પોતાનું નામ વીરસિંહ કહ્યું અને રાજાનો સંદેશો આપ્યો: પડોશી રાજ્ય સાથે સરહદ અંગે વાટાઘાટ કરવા માટે રાજાએ તરત જ દરબાર બોલાવ્યો છે. મંત્રીઓ અને સેનાપતિઓ પણ તાત્કાલિક રાજમહેલ તરફ રવાના થયા. સૌ જાણતા હતા કે આ વાટાઘાટો સહેલી નહોતી. પડોશી રાજ્યનો રાજા પોતાના પ્રદેશનો એક મોટો ભાગ પાછો માગતો હતો, જે છેલ્લા દશ વર્ષથી આપણા રાજ્યના કબજામાં હતો. એ પ્રદેશમાં ઘણાં ગામડાં હતાં અને ત્યાંની પ્રજા મોટે ભાગે આપણા રાજ્યની વફાદાર હતી. એ પ્રદેશ પાછો આપવો કે નહીં, એ પ્રશ્ન રાજ્યની પ્રતિષ્ઠા અને સુરક્ષા સાથે સંકળાયેલો હતો.

સભામાં પહોંચતાં જ રાજાએ સૌને આસન ગ્રહણ કરવાનો સંકેત કર્યો. પોતે સિંહાસન પર બેઠા અને ગંભીર અવાજે બોલ્યા: "મિત્રો, આજે આપણે એક મહત્ત્વપૂર્ણ નિર્ણય લેવાનો છે. પડોશી રાજ્યનો દૂત કાલે સંદેશો લઈને આવ્યો હતો. તેઓ આપણા પ્રદેશનો પૂર્વ ભાગ પાછો માગે છે. આ વિષય પર આપ સૌ શું વિચારો છો, તે સાંભળવા હું ઉત્સુક છું." સૌ પ્રથમ મંત્રી સુમતિએ ઊભા થઈને કહ્યું: "મહારાજ, આ પ્રદેશ આપણા રાજ્યનો અભિન્ન અંગ છે. ત્યાંની પ્રજા આપણા કરવેરા ચૂકવે છે અને આપણા સૈનિકો ત્યાં સરહદની રક્ષા કરે છે. જો આપણે એ પ્રદેશ પાછો આપીશું તો પડોશી રાજ્ય ફરી વારંવાર માગણી કરશે અને આપણી સરહદો નબળી પડશે."

સેનાપતિ વીરભદ્રે ઊભા થઈને કહ્યું: "મંત્રીજીની વાત સાચી છે. યુદ્ધ કરીને જે પ્રદેશ જીતવામાં આવ્યો હોય, તેને સહેલાઈથી પાછો આપી દેવો એ સૈનિકોનું અપમાન કરવા બરાબર છે. અમારા સૈનિકોએ ઘણાં વર્ષો સુધી એ પ્રદેશનું રક્ષણ કર્યું છે." ત્યારબાદ રાજગુરુ વિદ્યાધરે પોતાનું મત આપ્યું: "યુદ્ધ એ અંતિમ ઉપાય છે. પહેલાં આપણે સંવાદ અને વાટાઘાટનો માર્ગ અપનાવવો જોઈએ. જો પડોશી રાજ્ય સમાધાન ન સ્વીકારે તો જ યુદ્ધનો વિચાર કરવો જોઈએ."

સભામાં ચર્ચા લગભગ બે કલાક ચાલી. અંતે રાજાએ નક્કી કર્યું કે પ્રદેશ પાછો આપવો નહીં, પરંતુ પડોશી રાજ્ય સાથે વાટાઘાટ ચાલુ રાખવી. આ નિર્ણયથી સૌ સંતુષ્ટ થયા. સંદેશવાહક વીરસિંહને રાજાએ કહ્યું: "તારે પડોશી રાજ્યના રાજાને કહેવાનું કે અમે શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ, પરંતુ અમારા હક્કનો ત્યાગ કરવો શક્ય નથી." વીરસિંહ પ્રણામ કરીને વિદાય થયો. સભા વિસર્જિત થઈ ત્યારે સૂર્યાસ્ત થઈ ગયો હતો. રાજા પોતાના ખંડમાં ગયા અને મંત્રી સુમતિ સાથે આગામી વ્યૂહરચના વિષે ચર્ચા કરવા બેઠા.

ઉદ્યાનમાં પાછા ફરતાં રાજાએ મંત્રીને કહ્યું: "સુમતિ, તારી દૃષ્ટિએ આ સંકટનો ઉકેલ શું હશે? શું આપણે કોઈ વચલો માર્ગ શોધી શકીએ?" મંત્રીએ નમ્રતાપૂર્વક જવાબ આપ્યો: "મહારાજ, એક માર્ગ છે. આપણે પ્રદેશ પાછો આપીશું નહીં, પરંતુ પડોશી રાજ્યને કહીશું કે તેઓ પોતાના કેટલાક પ્રદેશો અમને પાછા આપે તો અમે વિચારીશું." રાજાએ સ્મિત કર્યું અને કહ્યું: "આ વિચાર સારો છે. કાલે સભામાં આ જ મુદ્દો રજૂ કરીશું."

ઘડિયાળ

કેમ જાણે મારા વાંચનમાં દરવાજે કંઈક અજબ ઝેરી

મારા ઘરમાં કોઈ અદૃશ્યપણે ઊભી જ રહેતી કંઈક ઘડિયાળ હું, જેમાંથી

મારા ઓરડાનાં ખૂણાઓ : ચારેય ખૂણે ઝાંખું અંધારું ઘેરાયેલું હોય છે. એમાં

ઘડિયાળ ઝાંખી ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ ઝાંખી ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ

ઝાંખી ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ ઝાંખી ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ ઝાંખી

ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ ઝાંખી ટાંગેલી હોય છે. ઘડિયાળ ઝાંખી ટાંગેલી

La lingua Ebraica non ha lettere vocali ma sono tutte consonanti cosicchè le lettere non hanno suono se non sono accompagnate da certi punti che tengono luogo di vocali.

Questi punti sono cinque o diremo meglio dieci cioè cinque lunghi e cinque brevi che noi chiamiamo col nome di [illegible]

Le cinque [illegible] sono [illegible]

Le cinque [illegible] sono [illegible]

Vi sono poi ancora quattro vocali [illegible] cioè [illegible]

Ora bisogna imparare come si debbano usare questi punti per fare pronunziare la lettera consonante.

Si tenga per regola principale che si dovrebbe sempre pronunziare le lettere colle [illegible] e quando si devono usare le [illegible] è una eccezione alla regola: eccone le regole principali per la vocale [illegible].

Si usa il [illegible] nella sillaba [illegible] sia in principio in mezzo come in fine della parola come [illegible]. Bisogna pronunziare la parola [illegible] quando vuol indicare il nome di Dio vuole il [illegible] se vuol dire miei signori conserva il [illegible]. Se la sillaba [illegible] è col l'accento [illegible] prosodico prende il [illegible]. Vogliono inoltre la lettera gutturale in penultima sillaba sia in nome o verbo in desinenza [illegible] come [illegible]. Si usa il [illegible] per allontanare il [illegible] dalla [illegible] e dal [illegible] che segue come [illegible].

I verbi della classe di [illegible] e la terza lettera è gutturale nei futuri con [illegible] convertiva porta il [illegible] come [illegible] eccettuati alcuni pochi che conservano il [illegible]. Il verbo [illegible] quando indica stanchezza vuole il [illegible] quando indica volare conserva il [illegible]. Tutte le parole unite alle successive come [illegible] vogliono il [illegible].

Quelle parole che nello stato di assoluto [illegible] come [illegible] hanno il [illegible] senza [illegible] a formarsi in [illegible] costruzione al genitivo si cangiano in [illegible] come [illegible] ecc. eccettuate le parole [illegible] che anche in [illegible] ritorno in [illegible] (escluso però il [illegible]).

La parola [illegible] colla [illegible] vuole il [illegible] come [illegible] senza [illegible] o seguita da gutturale conserva il [illegible] come [illegible]. Ve ne sono però venti quattro con [illegible]. Nella seconda lettera radicale dei verbi per distinguerlo dal nome come [illegible], ed essendo nome tutto [illegible]

Poi vanno che sono punteggiati di pataḥ in fine cioè contrario al genitivo che
vuole in [illegible] come da [illegible] si fa [illegible] si fa [illegible]. Alla lettera gutturale
in fine del nome si pone il pataḥ come da [illegible] si fa [illegible] [illegible].
Nei nomi di suono breve cioè che si usa sempre il [illegible] [illegible]
pataḥ come [illegible] nelle parole colle lettere [illegible] dopo la
[illegible] A cioè [illegible] porta il [illegible] come [illegible]
La parola [illegible] però nei nomi nei quali la [illegible] non è seguita
[illegible] parola è [illegible] come [illegible]
La parola [illegible] in mezzo o in principio del discorso porta il [illegible] qui
sotto l'[illegible] ed [illegible] in [illegible] è [illegible] fatto e si punteggia con [illegible]
come [illegible].
Cogli affissi succedono molte altre variazioni nei monosillabi co-
[illegible] col pronome affisso si cambiano in [illegible] col [illegible] con-
[illegible] (si mettono le parole [illegible]) che si cambiano in [illegible]
anche col pronome affisso.

Nel giorno di lunedì sono venuto in collegio a nuovo
gli esami costantinopoli precipitosamente

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY
04230

Adì 9 Luglio 1706 Bagni d'Abano.

2

S. mio Fr.o Sono, ed entro il Bagno d'Abano, è stato il Brillant.o poiche il Milanese, senza il Gran di giud.o et alle parte. Mondi meno Leggi, Ed' inutile in me Sono, fandosi spogliare l'Inferiore due ottave. Se fino lor mi stanno da mattina dopo fatta un'amarissima bibita, subito a Letto non prendo nel Bagno, e poi nel Letto, e gl.o mi cuodo asciugato e fermato il sudore, ed' diffesa quella torre di capo, mtt.i 4, e 5 camiscie, e mt.i 4 Draggi non bastano. Terzo sia Lire Piccioli stato effetto delli Fanghi, ed' rotti poi, mi esa' il sudore spontaneo, il Bagno intermedio dimostra pietà, e non prendo aria l'ore tutt' il giorno mi passa in 3, 10 e 12.

Il giorno poi infestato da mosche, e la sera da Zenzale, non quando mai quiete Giusto Cenzal mi, e dove sulle sent' acque, e la mtt' dove mai quiete, poste vicine scintille d'otto poi ne. Lari dun. la Compositio acquea, ugl.o Bian incomodissime, e dolce, tale e quale g'ente mend. Sono mirant.o Lie, ch'a quelle Lire sia i fanghi Lanno tanto di Rumore fanzosi, e stagnanti, che mi portano il dolore, e l'impedim.o al moto proprio. Ma gl.o Med.o Fantanini, unito, e di continui ancora, qualche giorno li fanghi, e li bagni di Monte Grotto, si che ed' stesso non credo di poter ripatriare. Sono acque, comandi, e Lanno fatta unire da S. Daniel Lanno due sig.ri da qui Lytati, essendo gl.o i più Ricchi Stati. Il paese non è buono, non vi è compagnie, che d'infermi, ritanenti giudicati, come me la patti, e si hanno il prossimo vicino a Casa. Sul quale mi dà da pensare lo stupido, che ritrova ancora qui gl.o Villani, ed' i Francesi Lattiano Lanuta notabilit.e volta seconda volta in Fiandra, e così nel Regno di Valdetta, ancor qui nelli stradi di Torino, da una parte Lotta, e ch' Lieri gli Francesi Alemanni Lattiano passati l'Adige minitando, che potano imbrogliarsi le strade. Ecco è Reg.o di partire qui giusto, e così informato. nulla di meno Lattiei da mi volentieri qualche ora in gl.o particolare, come anco da unita Med.a nuova. Vegnete ex stanza, il Sig.re Dio ci assiste, e liberi da ogni malissimo pert.o Mille saluti Lhi e Dilet

Sig.r miei amantissimi, et amatissimi fratelli, et al S.r Jos. Raffalovich, e
et altri parentali, e con ogni altro vivissimo ringraziamento

Vero Affmo
Leon Brillis

שלום רבי. כיום התול שהיה
ולבבה יבי. עוד תמיה.
בין תלאה מושעים תיה
זה אנשה תלגה וזה זתיה.
כיום בתל. פאשר תיה
חק. עוזותה אשר חקיה
תגה באנה לשבה פרוזה
שין בעין תשל. פראיה.
כי לתל בקש לבי. יאתה
ואעזוב ביה ועיר תולדה.
אחר שפות תבה בתלין באה
ושיש בבוכה. יא תאנ סולדה.
כמה נאוה המקה בכן קדמה
בורא רשואות מעגיל תולדה.
ולבי ושמ. תלבב לשמשה
אשל תשיש לב. אטבשה

MIC PSLS

Mi pigliano le lettere di mano di Dove
mezzo una mistrosa apprensione e m'oc-
cupano, che, due o tre giorni sono dalla
medesima sono partiti li Papi di mano
Prosto, e poi mi fermai in Pad.a fino all'
arrivo del Re Sabo, e stato partito, ma
ad effetto d'incamminarmi da colà alla
Patria. Qui si discorrono alla gran rovina
circa la fuga del Filippo 5.° e Madrid al
quale pare sia con di più contrario e
non li pulla così facilm.te ed, ancora
ignoriente, sin tanto si manifesta ciò, che
andaranno dicendo. Mi faccino sin a Filippo
fano ch'il Re non mi gradì, rispondi pure
allora, e ch'al mio arrivo in Vat.a Dove di
nuovo sin invitato dell'amico, procurarò di
confermarlo bene nel bene. E salutando
caramente ambidue con li miei amici, mi
confermo suo aff.mo

Vero Affmo
Leon Brillis

57

P.S. Era più comparsi qui un figlio del Sig.r Abbe. di Brillis
Bend.e e cugino, e sta bene li suoi di Torino, e che S. Ribery si ha
dato a Braghin, da quali si stato pure salvamente, e che l'avvertiamo un
Madrid, da dove era fugito il Re Filippo

9568

Welsh Theological Seminary of America LIBRARY

Io tengo per ferma non dovere ai giusti minimamente incomodare il morire, anzi-
-tto per dire, dover essi averlo in conto di un cotal bene, e desiderarlo. Che
ai peccatori riesca dolorosa la morte, e chi nol sa? Se resta loro tanto di
fede da credere ad un'altra vita dove sanno di dover riscontrare con eterni
tormenti le loro colpe, convien ch'essi tremino, e sieno presi da raccapriccio.
Se non vi credono, ella è al tutto per essi la più dispiacevol cosa il dover
per sempre abbandonare ciò che tanto amavano. Lasciar le ricchezze,
le tresche, i sollazzi, e quel ch'è più per essi i vizj, ella è cosa
che li fa tanto inorridire, che la loro mente ne rifugge, e ne
temono perfino il pensiero, sicchè si vanno studiando ogni modo per
allontanarlo, e così egli è da viappiù disperare della loro salute.—
Tuttavia essi vanno altresì spargendo non esser la morte cosa da temere,
ogni cosa doversi per ordine di natura dissolvere, ed il morire altro non
essere che il fine del tribolare, quando infatti non è che il fine delle
loro sibaldrie, ed il principio della loro pena, la quale dovrà un dì
di separate sgomenarli. Tornano adunque gli empj la morte, d'han-
ben ragione. Ma giusti qual ragione hanno di temer la morte anzi desiderarla?
Attenti o signori. Che vanno per alle [illegible] dei giusti, e dell'
[illegible] della vita [illegible] e di vita migliore
[illegible] gli dolgon che Dio fosse quel porto, —

se non fossi per dire che s'hanno ribrezzo, perchè troppo inimichiano gli uomini, e troppo distolgono dal seguir Dio. — Essi mentano per la maggiore, anzi per l'unico bene, il veder Dio, e trovare il guiderdone promesso da lui, in lui stesso. Per impetrarlo, non curano nè sostanze, nè vita, e son più diligenti a conseguirlo, ~~di quel che non sono~~ i mondani per ottenere una temporale soddisfazione, un ben passeggiero. Nulla forse che a questo santo scopo non tenda, e lasciano della buona voglia, a chi non può di meglio sperare, i beni di questa terra, sapendo essere per loro riserbato tranno maggior bene, che non è questo. Per questo tanti patirono piuttosto la più crudel morte, e quel ch'è più — con serene, e gaie volto, che fallire la fede al loro Dio. In niun conto avevano questa mortal vita, ricolma di affanno e sollecitudine ed in troppo più gran pregio l'eterna che li aspettava, per farli ~~(eternamente ed)~~ infinitamente beati, e che per forza d'uomo loro non si poteva torre. Or s'è così, non è ella più da — invidiare, dico io, la morte di questi giusti, che non la vita di tanti che vivono in ogni agio, sì, ma anche in ogni peccato? Che se deve increscere ai buoni il lasciare questa vita, egli non può essere che per due motivi, santi invero, e troppo lodevoli, nè io debba tacerne. Rincresce ai giusti il morire, se pur mai può loro — increscere il piacere di Dio, ~~[illegible]~~ chiedesi loro la via ~~[illegible]~~ dell'umiltà, e della ~~[illegible]~~ che fa i buoni quasi, camminichè ~~[illegible]~~ e di virtù. Rincresce ~~[illegible]~~ giusti il morire, per non poter più col loro edificante esempio,

che deve por termine alle sue angosce, ai suoi pericoli, è che al fin delle fini è la meta del suo viaggio? Voi qui vedete

rappresento il mondo, ed il paradiso. Il mondo è un mare, e peggio ancora; chè il mare è qualche volta tranquillo, nè sempre minaccia procella, e il mondo sempre è burrascoso, sempre minacevole, o ti sia propizio, od avverso. Ognuno può farne a sè la pittura, senza che io qui mi faccia a dipignerlo. Malori, tribolazioni, miserie, persecuzioni, inverzze, passioni, e mille altre vicissitudini che non rispettano neppure quelli, che noi andiam dicendo felici; e se nulla anche di tutto questo vi fosse a temere, il solo rischio che vi si corre ad ogni momento di peccare, e di divenir nemico di Dio, ch'è il peggior male che ad uom possa accadere, basterebbe a renderla odioso al giusto. In questo mare, io, voi, tutti siamo in continuo viaggio אנחנו נוסעים , e la meta di questo viaggio è l'altra vita, la quale per i giusti è porto, che li mette in salvo, pe' mali uomini è abisso che gli ingoja. Ora non si può giungere a questa meta, se non colla morte, e s'è convenuto i peccatori a loro posta, che ben loro sta, ma i giusti la bramino, o almen non la temono. Per bello che paja il mondo agli occhi di tanti, agli occhi dei veri fedeli non è che vilissima stanza, ricetto d'ogni sozzura. Aggiungasi che oltre al viverci i giusti una vita tutta tribolazioni, volendoli Dio sperimentare, e purificare nel crogiuolo di fuoco; essi vi patiscono una noja maggiore, che non è quella d'essere tribolati; ed è il dover essere spettatori delle altrui frodi, rapacità, crudeltà, bestemmie, inimicizie, irreligione. Ecco la loro vera tribolazione. Essi nulla stimano le donne, nulla gli onori, nulla le ricchezze,

piango bensì pensando che verrà fra non
al terribile giudizio di Dio, e non so quel che me-
ne debba sperare, se eterno premio, o eterna pena. Eppure
egli era il giusto ch' egli era. Del resto, ripetasi pure, e' tanto
migliore pe' buoni la morte della vita temporale, che a Dio e
al dir di Davide, è cara la morte de' suoi più
פ׳ חסידיו. Nella vita sofferse disagj, e stenti, per la
morte godono un bene sì grande, a cui mente d'uom non arriva,
mai arrivare. In quella sono perseguitati, scherniti, per-
quella ricompensati, ed esaltati; e tanto è migliore la morte de'
giusti della vita degli empj, che anche a Balaamo empio, ed idolatra
metteva in bocca פמות ישרים תמות ותהי אחריתי כמוהו

No. non potè increscere il lasciare questa terra al vero giusto di cui
si piange da noi tutti la perdita
אוי לנו מה אבדנו מה אבל ונעמה יגון
אבדנו מרגיע מה נעשה עוד תפארתנו נפלה מאד
מקרי רדף אורם מיום גלות
Come potè metter fastidio o timore la
morte a chi per nulla stimò le cose terrene, a chi non altro apprezzò
finchè visse, che il Cielo? S'è possibile di tessergli alcun elogio,
dirò, che mal saprei decidere quali orti in lui fossero più
luminose, se le pubbliche, o le private. Dirò prima delle private.
Fede intera all'intera legge, alle rivelazioni, ed ai dogmi, pratica
esatta delle cose di religione, onestà, candore, disinteresse,
astinenza, perseveranza, [illegible] al sacro Tempio, amore sterminato della
frequenza e [illegible] al sacro Tempio, amore sterminato della
[illegible]. Che più? Se udii le mille volte dire, non trovar
[illegible] [illegible] [illegible] [

cessar gli scandali, frenar le licenze, farsi specchio di virtù, e di fede, correggere, istruire, e ammaestrare. Credete voi, che Mosè abbia pregato Dio, che il lasciasse passare alla terra promessa, perchè gli gravasse il morire? no, no. Dite piuttosto, per poter ancora reggere il popolo, stabilirlo non pure nel nuovo paese, ma assodare ancora nella soggezione a Dio quella rapace gente, troppa vacillante nella fede, ed inclinata al culto degl' idoli; nè già, come osservano sentitamente i nostri, per godersene i debiti frutti, ma sì per adempierori que' precetti, che in soltanto potevansi fare, e non altrove. אמר רבי אבא בר כהנא אמר רבי יוסי בר חנינא: לא בקש משה רבינו לא בקש לא בקש לא בקש

[illegible] e [illegible] ridicola, si faccia le beffe della loro [illegible] e poi si vedrà come perseverino nelle pratiche religiose, si vedrà se temono più Dio o il mondo. Coloro seguono pienamente Dio i vigliacchi che tanto temono una beffa, ma Dio ed il mondo ad una, locchè se sia possibile, d'odo voi. Ma questo giusto, seguì Dio, e ripose la sua gloria in pienamente ed unicamente servirlo, facendo il sordo o sprezzando le ~~le~~ irrisioni che potevan fare di lui, quelli, che non possono patire che altri tacitamente li rinfacciino la loro empietà, ma che saran pure costretti un giorno a loro dispetto, di ammirare quelli ch'essi schernivano, quando cadrà la maschera alle fallaci lusinghe del secolo, e a desiderare d'essere uno di loro. אמן

יהי רצון

Piangete pure, o Signori, piangete pure la morte d'un grand'uomo, che n'avete ben ragione, e verrò mescendo anch'io le mie alle vostre lagrime... Ma non piangete per lui, che gli fareste la troppo gran villania. Per lui dovete anzi allegrarvi, se già l'amaste, come ne fa piena fede il vivo cordoglio che si si legge in volto dal momento che fu dall'angel di morte venuto assalito nella stessa casa di Dio, dov'egli già forse intendeva venir meno, pur volle fino agli ultimi istanti della sua vita, dedicare al servizio di chi a lui, ed a tutta la [illegible] [illegible] che l'anima sua, sciolta dalle catene della materia, è beatissima [illegible] Cielo, si è ritirata, ed unita ai suoi pregi, voglio dirvi giusti pari suoi, come ci dice dalla sacra scrittura nella morte di tutti i Patriarchi [illegible]

Ed invero chi più diligente di lui a frequentare i luoghi sacri, a prestar omaggio al Creatore?. Chi più di lui sollecito ad onorare, e dimostrar profonda venerazione, e infinito amore al sacro volume della legge, al xpia xpo? Chi più leale, chi più illibato? Chi più astinente, e più in questi giorni, che fan ritornare alla nostra memoria lo sfacimento di quella Gerusalemme, già nostra gloria, ora macchia di rovine? Quella Gerusalemme, che tanti più non sanno, e vergognansi di ricordare, egli la portava sempre fitta in cuore, e ne deplorava la devastazione, mancando di affrenare, e di digiuni. Non dubito, che se a rimetterla in istato, bastato avesse il suo. Dunque, egli l'avrebbe tutto con piacere versato. Diciam ora delle pubbliche sue virtù, e diciam molto in poco. A chi devono i padri di famiglia, sopper grado se nei loro figliuoli si sente alcun odore di religione, se non a lui? Chi li ammaestrava ne' primi, e più aspri rudimenti dei sacri studj? Chi li metteva sulla via della virtù, e della credenza? Chi alle loro tenerezze, ai loro pieghevoli cuori inspirava, amore ed ossequio al padrone del tutto, carità pei loro prossimi, morale, e buon costume? Ah se l'altre virtù non l'avessero fregiato se non queste, queste sole bastavano a farlo degno della beata vita! Mi duole, e forse mi pare, che la sua pochissima facondia — ma a buon diritto all'anima sua, lo defrauda Dio solo, e dirò per aprontare tutta ... di pochi, cari fratelli, si può dire che regnano pienamente, e fedelmente Dio. Non mancano i fedeli che la seguono, ma non pienamente. Onoriamo la religione finchè non temiamo d'essere derisi.

v. p. 253 ed. Piangete per voi, se piangere volete. — Piangete, piangete, chè rotta è una delle più salde colonne della religione, che la sosteneva nel cuore de' fanciulli, non solo, ma degli adulti ancora, e col suo esempio, e colle sue esortazioni. Piangete pe' vostri figliuoli, che perdettero un virtuoso educatore, un abil maestro, un affettuoso non mordace correggitore. Ma anche nella celeste stanza nella quale lo accolse per sempre Iddio, egli vi gioverà, a lui supplicando che ne' vostri figliuoli infonda il suo santo timore, un costante amore alla religione, alla virtù, alla costumatezza, allo studio infine delle sacre scritture, sicchè l'adempia quella promessa fatta già per noi ai profeti וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת יְהוָה כִּי כֻלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי מִקָּטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם, promessa migliore di quel che sia quella delle ricchezze o altro, e piaccia a Dio di presto metterla ad effetto, imperciocchè la scienza di Dio, è il maggior bene, ed è a preferirsi alla scienza del mondo, cosa facile a provarvi, se qui ne fosse il luogo. Di colassù quell'anima pura farà lega coll'altre anime elette per pregar Dio che voglia volgere uno sguardo alla desolata Gerusalemme che da lui attende la sua restaurazione: chè a lui [illegible] l'agna d'essere in mano di barbari gente che lei già [illegible], inetti della Divinità, — profanano e contaminano con ogni modo di laidezza

[illegible] dirà [illegible]

Il Fine

0423230
102

[illegible]

Ferrara

לשון הרב בעל הערוך אין לו גאון וכבר הארכו עליו שלשה וכן רבינו הרב בעל תרומת הדשן ז"ל ופרב
בעל מגן בפ"ק ד' בא בסברתם, ובראיה ברורה בקל וחומר הוא בעבור שהשמש אינו עליה עד כאן הרב
דורו באמצע בשר קטנה שאינה לא לפי עד מתות עתונה לפי רוב אמצעה עד אמצע מלבד הקרומה
וכתב שהשבו בעל הרב בעל בית, שאבד שאין לו בעה עד מה לחתוך וכתב שהרב הרב יעב"ץ הגיה
בכל הסוגים אין הנשמה כן, כי שמעתי הרב ברור אלו בלשונו בשם הנסיתים בתשב"ץ ע"ד מחשב
בעבר שפרי הבכורים אמר ארבה אמצע ורחבה לפי חלק הן בעצמן הברוח ד"לאמצע אחה לפי שרגל בעבר
ר"ל וכן הבה בפרק בפרק לשון ובבר ברור בלי ספק, לא שיתלה עליה עד כאן הרב אשתלה כשהלכה
בינתיים. כ"ה ע"ד ארוך קו בינתיים בחשוב עד מה בעבר בחשב בעבר. הן בפו בחשב לפלן ומקרה הן בעבר
עד סוף בינתיים שפרי בקו בחשוב עד מה בעבר הנעלם אבר הנסיתים שון ב' הבדל של לאמצע עד לאמצע הנאמן
סגיות ואם הן אותו בקו ראני הבקיא ארוך, ובקו מקרה הן בעבר כבן שהנה הא עבלם עד לאמצע ראני
הבקיא רחב, וכן בוא לשון בבא בתרא כ"ה בתרן שבחב שאם אינה מרובעת ר"ל לא בף כ"ה כ"ב עד לאמצע בעבר
רחבן לאמצע ותשב בינתיים בחשב לבעבר, בא קבן שקראה רחב ב' בקו מקרה הן בעבר, ועל מה בה אחה
עד בחשב לשון בה' שבחב ואם כ"ה עבר קטנה שאין לה לא בף אחה אין לה מקרה לא מבלא ארבה לאמצע
אחה ורחבה של בף אחה ועל מה שבחבר בבא שיעור בחרבן בינתיים הן בעבר בקטנה הנעל ובחב
ולא בבני בבני כאנו מבלי שבעבר קטנה שאין לה לא בף אחה. ורבי שיעור בינתיים שלא כ"ה בינתיים
ובוא הן בעבר אלא אלף אחה מ' ובבחרה שבלן בבקנה שאמנה שאין לו לא ר' אחת בלי בינתיים שלא
בחשבים הבקום שבתחר בחרבן אמצע אחת, ואם בא בכאן הן בראני שבינתיים שלו יהיו בחרבן הן בעבר
לאמצע, ושב. ל' הבקשן לבי בבחרבן אל מה שבחב בבי אין לה בתרחה לא מבלא ארבה אמצע שבלן שאי
קראים אחרי ל' אחבה בחשבן אל מה בעבר אחת ארבה אמצע ובלא חשב בעבר אינו לא בף ואין לומר בבא
ארבה עם בקרבות שפרי הנעלם בבל מקן אינו מתנים מבלא של לאמצע אל כ"ה ארבה
חשבן לאמצע אחה ובן שבלן בבקנה ובן בבל אחת, ואם בא בכאן הן בראני שבינתיים שלו יהיו בחרבן הן בעבר
ר"ל. שבבל שפרי בחבן לחבן בעבר אל קטנה אל בבל ואחרן לאמצע ולשון בה שאל בעבר בבל בבל
בינתיים בביינו בבינתיים הן בעבר. כ"ה בבל אין לה בבל בעבר שבינתיים בבל שאי
בבל בבל בבל

M.to Ill.re ed Ecc.mo S.re e Patron Col.mo

Conosco ricenuam.te, che [illegible], e non ostante d'essere io negligente nel scr.e, non tralascia d'abbondarmi le sue gr.e. Non sei sonda risposta alla Stim.ma di S.r Nella Sorda, essendomi sovvenuto esser stato ricercato altra volta per spiegare lo stesso pet., e sapendo aver scritto sopra esso qualche cosa, [illegible], nella presente poi trovai una carta che mero mi cadde, trovando in essa riportati gl'argom.ti della S.r, e visto quasi per impossibile il potere dar [illegible] allo stesso pet., e parendomi indiscreto d'esser [illegible] S.r, ho procurato darmi qualche spiegatione, e ben che sovra qualche diversità, sarà la S.r compatirmi, e gradire la mia debolezza sempre disposta a render servitio il suo alto merito, assicurandola aver ripigliato di nuovo la Cord. pella sua sanis.a opera come nelle prossime a Dio piacendo sarò vedere alla S.r pregandola continuarmi le sue grazie, e rassegnandogli la mia debol servitù umilm.te fino a fin.e a fondamento dell'Ecc.mo suo fratello in protestand.mi in eterno

Di S.r M.to Ill.re ed Ecc.mo

Mod.a li 31 ag.o 1800

Ill.mo ed Ecc.mo e obbl.mo Ser.re
Emanuel Bronaindo Pad.

[illegible] 1800.

מס' 1

מכתב באיטלקית מפיררא שנת תצ"ג

(תרגום חלקי):

כבוד אדוני המכובד.

אני מבין בהחלט שרצה מע"כ לזכות את עבדו כי חפץ כסף הוא, ואע"פ שאני עצלן אני דואג בכ"ז... אינני נוטש את דרכיו, וע"כ לא עניתי למכתבו המכובד של מע"כ כי הסכמנו שנשתמש באותו הלשון, וגם ידענו שכתוב עליו דבר מה. אח"כ מצאתי איזה נייר ש סיפקה אותי כי מצאתי בו מחוזקות הטענות של מעכ"ת. ומה שמוזר פה שמצאתי שאפשר לתת הסבר באותו הלשון, ואינני רוצה להשיב את פני כבוד תורתו ריקם, ודאגתי לתת איזה פירושש ואע"פ שזה נראה קצת קשה ירצה? מאוד כבוד תורתו לסלוח לי ולקבל את חולשתי שהיא כולה מוכנה להכיר בזכותי ולהבטיח שמחדש אתחלתי לעסוק בלימודו ובעבודה שאני עתיד עוד מעט למסור לכבודו אי"ה ואני מבקש שהוא יתן לי את חסדיו (כל מיני מילות ברכה)

עמנואל בואמניטו פאדווא

הכתובת שבמקביל לעמוד כתוב: לכבוד המכובד מאוד גראציד'יאו (=חנניה) יעקב כהן

בעמוד ב' בעברית כנראה פסק הלכה. המדובר בהלכות עירובי תחומין. להלן אא מועתק קצת מההתחלה:

לשון הרב"י בקה? לכאורה אין לו ביאור וכבר תמהו עליו שלימים וכן רבים הרב בעל בית חדש בסילקה והרב בעל ט"ז בס"ק ד'. הלא.... אאאא והנראה לומר בקצת דוחק הוא בהקדים שמעולם לא עלה על דעת הרב"י לומר דאפילו א בעיר קטנה שאינה לא... על... או פחות נותנים לכל רוח אלפים על אלפים מלבד סקרנות?.....

EB.

מס' 2

מכתב מ3 ביולי 1706 שנשלח מבניאבאן (מקום מרחצאות ע"י העיר פאדווא) המכתב נכתב באיטלקית אא כנראה ע"י ליאון יהודה בריאל (עיין "גדולי ישראל באיטליה" 127 אות ז) בו הוא מספר על חוויותיו במקום וכל מיני הרפתקאות בין היתר:

הבטלנות שמעוררת המשוררים לשיר .... אחרי שייתי במרחצאות ואח"כ במיטה ואחר כך התיישבתי ועצרתי את הזיעה ושמתי עלי 4-5 חולצות .... ובלילה הפריעו יתושים אאא ואינני מוצא מנוחה ושקט אלא בשירה .....(אח"כ הוא מספר על טיולים באירופא ומזכיר מקומות כגון פריאנץ צרפת טורינו)||. לא אדע מצוה ולא .... ואעזוב בית ועיר מולדת .....|| (הקטעים האחרונים הם משיר בעברית.

מס' 3

באיטלקית חוברת 8 עמודים ממנו כתוב עליו, משנת תקפ"ו 1826 דרשה בהספד על מות ליאון יקיאה ובו בין היתר מוסר לאלה שאינם מפחדים ולא מאמינים מהחיים שלאחר המות.